

Pure adrenaline

Ronald Tang 53 keer in Paradiso met The Bugs

DOOR ADRIËNNE NUSSEN

AMERSFOORT - "Op mijn negende wist ik wat ik wilde worden," zegt Ronald Tang (46). "Ik had keus uit drie: profvoetballer, cabaretier of zanger in een goede band." Het werd het laatste. Rond Ronalds zestiende jaar kwam de punk uit Engeland overwaaien. Hij was verkocht. Amper een jaar later toog hij naar Amsterdam en trok in een kraakpand. "Omstreeks die tijd begon Radio Stad. Ze hielden een talentenjacht waar ik aan mee deed. Met het nummer 'Lust for life' van Iggy Pop won ik de eerste prijs. Vrijwel meteen werd ik benaderd door een man. "Hij stelde zich voor als Alex en zocht een zanger voor een nog op te richten band." Ronald zei ja. Naarstig werd gezocht naar een gitarist, een bassist en een drummer. Midden 1978 zag The Bugs het levenslicht.

Alex werkte in een jongeren-centrum en daar werd door de band geoefend. Ze namen de PA-installatie van The Nits over en waren daardoor in staat professionele optredens te verzorgen. "We zwommen als het ware mee op de golf van de punk", zegt Ronald. In eerste instantie schreven de bandleden samen hun nummers. Vooral politieke en maatschappijkritische teksten. Binnen een half jaar traden ze op in Paradiso. "We trokken het land, of liever gezegd de provincie, in. Overal in Noord-Holland met af en toe een uitstapje naar Rotterdam."

Op de speciale avonden voor punkbands 'Woensdag Gehaktdag' en 'Donderdag D-Day', speelden ze in Paradiso. Meer en meer schreven Ronald en Peter Sinnige, gitarist van de band, samen de nummers. 'De Lenon en McCartney van de Mokumpunk' werd het tweetal genoemd. Het ging hen heel gemakkelijk af. Naast genoemde thema's, zongen ze nu ook over meisjes. En dat was een doorn in het oog van Alex, de oprichter van de band. "Hij wilde politiek geëngageerd blijven", zegt Ronald. "Hij vertrok en nam onze drummer in zijn kielzog mee."

Een nieuwe gitarist en drummer waren snel gevonden. Repeteren gebeurde in een kraakpand in de Sarphatistraat. Toen er problemen ontstonden mochten ze in Paradiso oefenen. The Bugs werd gevraagd voor het eerste punkfestival in Castricum, daarna volgden steeds meer festivals. "Pure adrenaline en jeugdig enthousiasme", zegt Ronald als hij aan die tijd terugdenkt. "Omdat we in Paradiso oefenden, speelden we daar ook vaak. Met alle groten der aarde zoals U2, Simple Minds." Veelvuldig stond hun naam op de wereldberoemde affiches van Martin Kaye.

"Voor ons wat het de normaalste zaak van de wereld dat we in Paradiso speelden met 1400

man publiek, we beseften niet hoe verwend we waren. Maar liefst 53 keer stonden we er op de planken. Dat heeft geen enkele band ooit gepresteerd, niet voor ons, niet na ons. Ik denk ook niet dat het nog ooit zal gebeuren," zegt Ronald trots.

Van punk stapte de band over naar new wave en nog later naar doom. In 1980 namen ze een plaat op in België: Emotion. "Een redelijk succes, binnen twee weken was de eerste oplage uitverkocht." De elpee zorgde voor optredens in het hele land. The Cure, Boomtown Reds en Simple Minds drongen er op aan om in Engeland te komen spelen. "Waarom we dat nooit gedaan hebben, weet ik nu nog niet", zegt Ronald. "De dramatiek van The Bugs. Als er in die tijd één Nederlandse band geweest was die internationaal door kon breken dan waren wij dat wel." Begin 1982 stapte Ronald uit de band. Hij wilde solo gaan en vooral een andere muziekstijl spelen. Die vond hij in reggae. Hij werd toaster. "Een toaster is iemand die over instrumentale reggaeplaten heen zingt", legt hij uit. "Ik speelde vaak met Surinamers.

Een minder heftige tijd maar wel apart, in een zaal vol met Surinamers en Afrikaanse mensen was ik vaak de enige blanke.

In 1987 liep Ronalds relatie stuk. Omdat hij geen woonruimte meer had, woonde hij tijdelijk bij zijn moeder in Amersfoort. "Voormalig seksymbool komt terug bij mammie", lacht hij. Het lag in de bedoeling dat hij hoogstens een maandje of drie in Amersfoort zou blijven, ondertussen woont hij nu twintig jaar in Amersfoort. "Ik had zoveel tijd nodig om mijn liefdesverdriet te verwerken en ik miste Amsterdam." Van 1989 tot 1993 werkte Ronald bij platenzaak De Nootzaak. Daarna ging het bergafwaarts met hem. "Ik raakte aan lager wal. Ik heb écht roofoverval gepleegd op mijn lichaam, het heeft me jaren gekost om me daaruit weer vlot te trekken." Rond de millenniumwisseling was er een buurtopera: La Mamma. Ro-

nald deed mee voor de wijk Kruiskamp. "Het was heel geslaagd, het oude bloed ging weer stromen." Hoewel hij geestelijk uit zijn dal was, bleef Ronald lichamelijke klachten houden. "Ik zou een nicotinevergiftiging hebben. Ik wilde daar niet aan. Ik heb veel gerookt, maar dan zou half Nederland dat moeten hebben." Hij kreeg gelijk, in 2003 werd MS (Multiple Sclerose) vastgesteld. Zeven maanden was hij in een revalidatiecentrum. "De beste tijd uit mijn leven. Ik leerde omgaan met regelmaat, kwam bij mezelf."

In 2004 kwam een flat vrij bij het verpleeghuis Elisabeth. Met diverse hulpverleners om zich heen leidt Ronald nu een simpel leven. "Niet meer achter de meiden aan, niet meer in de kroeg", lacht hij. Op woensdagmorgen wordt hij geholpen met zijn computer. "Deze man tikte mijn naam in op google en tot mijn grote verbazing trof hij de volgende oproep aan: 'Ik zoek Ronald Tang, de zanger van The

Bugs uit Amsterdam. Ik ben bezig een cd van the Bugs samen te stellen met opnames uit Paradiso, periode 1978-1981. Ook een reünioptreden in Paradiso zit er aan te komen. Wie heeft een idee waar hij kan zitten? Veel dank, Peter Sinnige'

Ronald mailde en nog geen half uur later had hij Peter aan de lijn. "De volgende dag kwam hij al langs, het was heel fijn om hem na twintig jaar weer terug te zien. We hebben in de ontmoetingen erna de cd met liveopnames van Paradiso samengesteld. The Bugs klinkt nog net zo goed als toen."

Zaterdag 19 mei is er een reünioptreden van The Bugs in Paradiso, door zijn ziekte gaat Ronald daar niet zingen. Er komt wel een cd en dat vindt hij fantastisch. "De band heeft de tijd mee. De posters van Martin Kaye staan volop in de belangstelling. Met de cd nemen we met recht onze plek in de Nederlandse popmuziekgeschiedenis in. Daar ben ik samen met de hereniging van Peter het meest vreugdevol over. Hopelijk kom ik nog in contact met een aantal mensen uit die tijd. Dat zal echt de slagroom zijn op deze heerlijke taart."

De cd is te koop in de Nootzaak. Voor meer informatie en reacties: rtang@casema.nl

Bugs uit Amsterdam

FOTO: ADRIËNNE NUSSEN

Cd-presentatie en reünie The Bugs

The Bugs presenteert de nieuwe cd op zaterdag 19 mei vanaf 21.30 uur in Paradiso.

Tussen 1978 en 1981 speelden The Bugs 53 keer in Paradiso. Van de opnames uit de grote zaal, de kleine zaal en de oefenruimte in de kelder komt nu een cd uit.

De oorspronkelijke bezetting is niet meer intact: drummer Rob Ottes overleed in 2002, zanger Ronald Tang kan vanwege zijn ziekte MS niet meer optreden. De band speelt een aantal nummers met andere muzikanten. Daarnaast worden nummers van de cd gedraaid met beelden uit die tijd.

Affiches van Martin Kaye

Martin Kaye (Londen, 1932 - Amsterdam 1989) belandde eind jaren zestig in Amsterdam en ontwierp tussen 1972 en 1983 alle posters voor de concerten in Paradiso, toen the hottest place in town.

Bovendien (zeef)drukte en verspreide Kaye de posters zelf. De oplage schommelde rond de 150 exemplaren maar door een strategisch plakbeleid leek het regelmatig alsof Amsterdam was dichtgeplakt met posters van Kaye.

Het atelier van Kaye bevond zich in de kelder van Paradiso. Hij (zeef)drukte affiches terwijl boven zijn hoofd werd opgetreden door solisten en groepen als Charles Mingus, Herman Brood, John Watts, Iggy Pop, Dire Straits, Duran Duran en vele tientallen andere muzikanten. Hun optreden kondigde Kaye aan in een zeer herkenbare stevige stijl die aansloot bij de muziek en de sfeer van die jaren.

Tot aan zijn gewelddadige dood in 1989 - hij werd vermoord tijdens een roofoverval - had Kaye 60.000 affiches geïnventariseerd. De met Kaye bevriende drukkers Peter van der Linde en Ed Visser hebben zijn nagelaten affiches en documentatie gered uit handen van de deurwaarders die beslag wilden leggen op de eigendommen van Kaye.

Zij brachten deze onder in de Stichting Martin Kaye. Vandaag de dag staan de posters weer erg in de belangstelling. Zo werden ze o.a. tentoongesteld in het Affichemuseum in Hoorn.

Grootheden in Paradiso

Paradiso werd in maart 1968 opgericht als jongeren-centrum en ontwikkelde zich tot cultureel centrum. Het is gevestigd aan de Weteringschans, vlakbij het Leidseplein.

Paradiso is gevestigd in een voormalig kerkgebouw van de Vrije Gemeente te Amsterdam. Het gebouw uit 1879-1880 is van de architecten G.B. Salm (1831-1897) en A. Salm GBzn (1857-1915). Paradiso is vooral bekend als podium voor muziekgroepen.

De poptempel is het beroemdste podium van Nederland. Bekende bands en grootheden zoals Nirvana, Prince, U2, Pearl Jam en de Rolling Stones traden hier op.